

DE DERDE GENERATIE

(The Third Age)

Toneelstuk in één bedrijf

door

DEREK BOWSKILL

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DERDE GENERATIE - THE THIRD AGE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK BOWSKILL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1974 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vicky Tate - een meisje van zeventien

Margaret - haar moeder

Jane - haar oudere zus

Olive - haar oma

Politieagente Herbert - een agente in burger

Politieagente Conroy - ook een agente in burger

TIJD:

Het heden.

PLAATS:

Een voorstad van Londen.

DECOR:

De huiskamer van het huis in Londen waar Vicky woont.

Als het doek opgaat: De oma van Vicky Tate zit in een stoel. Misschien slaapt ze, of is ze verdoofd, of dood. Het blijkt dat zij denkt, een bezigheid waaraan zij zeer verknocht is. Voordat er verder iets gebeurt, zit zij eerst nog enige tijd te denken. Er klinkt rumoer dat uiteindelijk de huiskamer binnendendert. Het is Vicky Tate die thuiskomt van school. Ze is een levendig, aantrekkelijk en intelligent meisje, die kleren draagt waaruit blijkt dat zij nog op school zit, hoewel zij geen uniform draagt. Het is duidelijk dat zij haast heeft. Ze verschijnt in een deuropening van de woonkamer - ze houdt even stil om te zeggen:

Vicky: Dag oma. Ik heb geen tijd - Ik heb nogal haast. *(ze gaat naar de andere kant van de kamer en verdwijnt door de andere deur. Het is enige tijd stil)*

Olive: Er is iets dat ik je wil vragen. *(er komt geen antwoord en een verdere stilte)* Er is iets dat ik wil weten. *(nog steeds geen antwoord en een verdere stilte)* Vicky! Hoor je mij? Vicky? Kom hier, ik wil met je praten. *(nog steeds geen antwoord, dus Olive probeert het met schreeuwen)* Vicky! Vicky! Hier... Ik wil met je praten. *(Vicky verschijnt in de deuropening waardoor zij was weggegaan. Met een grote handdoek droogt zij haar gezicht af. Restjes zeep en druipend water geven het aan)*

Vicky: U riep mij?

Olive: Als ik nog harder had geroepen, had het gevaar bestaan dat het dak naar beneden kwam - of dat ik een hartaanval kreeg.

Vicky: U had mij nodig?

Olive: Zou ik mijn longen en stembanden mishandelen als dat niet zo was?

Vicky: Zelfkastijding? Schuld?

Olive: Hoe groter jij wordt, hoe erger jij wordt. *(Vicky is nog steeds bezig met haar handdoek. Ze is niet onbeschoft)*

Vicky: En hoe ouder u wordt, hoe meer u begrijpt?

Olive: Hoe zou ik anders met jou om kunnen gaan?

Vicky: Oké, u wint. Maar serieus, oma, had u mij nodig omdat ik een afspraakje met Nick heb en ik al te laat ben.

Olive: Weet je moeder dat?

Vicky: Weet moeder wat, dat ik te laat ben?

Olive: Niet zo beginnen. Je weet wat ik bedoel. Weet je moeder dat je weer met Nick uitgaat? *(er volgt een stilte. Het is duidelijk dat deze vraag voor Vicky nogal gevoelig ligt)*

Vicky: Dat weet ze.

Olive: Ik vroeg me af of je het haar nog vertelde.

Vicky: Nee, ze weet het. Tenminste, als ze het zich wil herinneren.

Olive: O. Als het iets met die jongeman te maken heeft, herinnert zij het zich wel.

Vicky: Ze zal het zich wel herinneren, maar sinds kort doet ze alsof ik het haar niet heb verteld, zodat we opnieuw een lange discussie kunnen hebben over zijn tekortkomingen en zijn ongewenstheid in het algemeen.

Olive: Het verbaast me dat je het haar nog steeds verteld.

Vicky: Waarom zou ik dat niet doen?

Olive: Om je eigen leven wat makkelijker te maken.

Vicky: Maar dat zou niet zo zijn. Niet voor mij. Misschien voor moeder, maar zij is tenslotte degene die het probleem heeft gecreëerd.

Olive: Het zou kunnen helpen.

Vicky: Het zou kunnen helpen als moeder niet zo bekrompen zou zijn. Het zou kunnen helpen als zij Nick eerst eens ontmoette voordat zij zich een mening over hem vormde.

Olive: Daarover hoef je niet te beginnen. Je weet dat ze niets met hem te maken wilt hebben.

Vicky: En totdat zij dat wel doet, denk ik niet dat zij het recht heeft om kritiek op hem te hebben.

Olive: Je hoeft niet iedereen op aarde persoonlijk te ontmoeten om te weten of je ze geschikte mensen vindt.

Vicky: Dat is waar. Maar in dit geval heb ik hem ontmoet en ik vind hem geschikt. Het minste dat moeder kan doen, is enige waarde hechten aan mijn oordeel.

Olive: Ik weet zeker dat ze dat doet.

Vicky: En ik weet net zo zeker dat ze dat niet doet. Als je haar hoort praten dan zou je denken dat ik een kip zonder kop ben.

Olive: Ik denk dat je er beter iets minder open over kunt zijn.

Vicky: Integendeel. Op het moment weet ik dat ik niets heb gedaan waarvoor ik geen verantwoording kan afleggen. En dat wil ik zo houden.

Olive: Je bent even erg als je vader. Die vond tact maar een smerig woord.

Vicky: Dat is het niet, oma. Ik wil gewoon geen bedrog en schijnheiligheid toevoegen aan kleingeestig simplisme. *(Vicky bedenkt zich dat het gesprek erg zwaar begint te worden en geeft er opzettelijk een luchtige draai aan)* Trouwens, mijn geheugen is te slecht om een goede leugenaar te kunnen zijn. Maar, wat was er? U zei dat u mij wilde spreken - en ik heb nog steeds haast.

Olive: Dit duurt niet lang en ik weet zeker dat je het wilt horen.

Vicky: Goed, oma, kom op, voor de draad ermee. *(Vicky beseft dat ze er*

aan vast zit. Met genegenheid en goedgehumorst, legt zij zichzelf erbij neer dat ze moet luisteren. Ze gaat voor het eerst zitten - ze is klaar met haar handdoek)

Olive: Dit duurt niet lang.

Vicky: Als u nu begint niet, nee.

Olive: Ken je die oude mevrouw Stephenson die om de hoek woont?

Vicky: Ja.

Olive: Nou, vanochtend was zij in de supermarkt net nadat de vloer was gedweild. Ik denk dat het haar niet was opgevallen of dat zij voorzichtiger had moeten zijn. Ze was net binnen toen ze uitgleed en op haar je-weet-wel viel.

Vicky: Je moet toch ergens op vallen. Dus nu heeft ze een blauwe plek op haar kont?

Olive: Haar kont is niet zo belangrijk en doe niet zo vulgair! Toen zij viel, moet haar been een rare draai hebben gemaakt, want haar enkel schoot zomaar uit de kom.

Vicky: Dat zal behoorlijk zeer doen.

Olive: En dat is niet alles - daardoor ligt zij nu een week of twee uit de roulatie.

Vicky: Waar is zij nu?

Olive: Gewoon thuis. Als een ziek vogeltje zit ze in een stoel. En daar wilde ik het met jou over hebben.

Vicky: Wat... zieke vogeltjes?

Olive: Jij bent verdorven, dat is jouw probleem, verdorven! Nee, dat mevrouw Stephenson de komende twee weken het huis niet uit kan. Ik dacht dat je dat aan jouw groepje zou kunnen vertellen zodat jullie haar een bezoekje kunnen brengen. Maar als je dit niet serieus neemt...

Vicky: U bent een oude kwetteraar. Het is maar goed dat wij elkaar begrijpen...

Olive: ... Want anders zou ik met zeep je de mond uitboenen..!

Vicky: Wie doet er nou vulgair? Het is goed, oma. Ik zal het ze zeggen en ik weet zeker dat we iets kunnen regelen om wat soelaas te bieden aan die arme mevrouw Stephenson. Bedankt voor de kennisgeving. En nu, als u verder niet van mijn diensten gebruik wilt maken, ga ik verder met mijzelf nog aantrekkelijker maken dan dat ik al ben.

Olive: Wegwezen jij. *(Vicky gaat naar de deur en gaat er bijna doorheen. In het voorbijgaan keert zij zich om en praat tegen Olive)*

Vicky: Waar is moeder?

Olive: Met Jane weg. Ze zouden uren geleden al terug zijn.

Vicky: Waar zijn ze heen? *(er is een lichte aarzeling voordat Olive antwoord geeft)*

Olive: Weet ik niet. Ze zeiden dat ze niet lang weg zouden blijven.

Vicky: Oke. Als iemand mij nodig heeft dan ben ik boven. *(Vicky gaat af en Olive gaat verder met denken. Na korte tijd klinkt het geluid van de voordeur die open en dicht gaat, gevolgd door het geluid van stemmen. Hoewel ze niet op het toneel zijn, is het duidelijk dat de preciese woorden niet alleen vanwege de afstand niet te onderscheiden zijn. Het is duidelijk dat het gesprek de sfeer van geheimhouding heeft. De stemmen zijn van de moeder van Vicky, Margaret, en de oudste dochter van Margaret, Jane. Na enige tijd komen ze met gemaakte vrolijkheid op, bedoelt om Olive te misleiden)*

Margaret: Dus, het was minder erg dan dat het had kunnen zijn.

Jane: Eind goed, al goed - zeg ik altijd maar.

Margaret: Een goed einde is het einde bedoel je. *(ze beginnen beiden te lachen. De enige reden hiervoor is dat ze Olive nog steeds om de tuin leiden)*

Jane: Het einde heiligt de middelen. Vergeet dat niet. *(er wordt verder gelachen. Dan doet Margaret of zij eindelijk haar moeder ziet. Haar eerste opmerking is een regelrechte leugen)*

Margaret: Moeder! Ik had je niet gezien. Wat doe je daar, lig je op de loer.

Jane: Dacht u dat u ons met bewijs kon betrappen?

Olive: Wat voor bewijs?

Jane: O! U weet wel. Het... bewijs... het... o! Wat maakt het uit? Het was maar een grapje.

Margaret: Waar is je gevoel voor humor gebleven, moeder? Jane nam u bij de neus.

Olive: Op mijn leeftijd is mijn neus niet zo scherp meer. Maar dan nog, ik ben niet blind en ik ben niet doof.

Jane: Natuurlijk niet.

Margaret: Wie heeft dan gezegd dat je dat wel bent?

Olive: Jullie tweeën. Zonet, door van mij te verwachten dat ik niets kon zien of kon horen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto